

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi Et Benè Moriendi

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

6. Cap. Vtrum expediat citò mori, an dui vivere?

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

Vtrum expediat cito mori, an diu vivere?

Multi longam vitam desiderant, de bona Sanctaque nihil aut admodum parum solliciti.

Quid prodest diu vivere, si minus recte vivamus? si quotidiana cumulare flagitia non cessemus?

Conducibilis est cito mori, quam diu vivere hominibus non tantum bonis, sed & malis, qui, licet diu viverent, ad frugem tamen nunquam redirent.

Mali, quemadmodum indies peccata coacervant, ita etiam poenas adaugent; quod neutiquam fieret, si superveniens illis mors vivendi simul & peccandi adimeret potestatem. *Gravius est* (inquit S. Ambrosius (a)) *Ad peccatum vivere, quam in peccato mori.*

Boni, quantumvis saepenumero se culpis praeteritis per sinceram earum declarationem exonerent, novas tamen quotidie contrahunt; & licet assidue qua gratiam suam, qua gloriam amplificent: atamen omnibus bonis operibus suis tantum Deo honoris reddere nequaquam possunt, quantum vel exiguis suis noxis, in quas quotidie recidunt, ei suffurantur.

[a] *L. de bono mort c. I.*

Exultemus igitur, inquit S. Chryso-
 stomus, (a) Si quando probum & justum vi-
 demus migrare ex hac misera vita, mox enim
 recepturus est laborum suorum, operumque
 bonorum abundantem mercedem.

Diffiteri mortalium nullus potest, bo-
 num esse, atque optabile, benè rectèque
 vivere; attamen benè feliciterque mori,
 longè esse melius atque optabilius quis
 neget? etenim sola bona mors nos certos de
 nostra salute reddit, bona vita non item.

Illi qui boni sunt, & magna virtute
 præditi, nesciunt quamdiù tales perman-
 sui sint: ignorant itidem, quamnam pec-
 candi occasiones sese adhuc oblaturæ sint,
 quibus afficiendi injurijs, cum quo homi-
 num genere versaturi, tractaturique sint
 negotia: præterit illos insuper, an vivat
 aliqua etiamnum exitialis Dalila, cujus
 venustate & illecebris victi in sempiter-
 num ruant interitum.

Nullum adeò firmum navigium, cui
 per pelagus vaganti timendum non sit.
 Momento mare vertitur, & in montes
 aquarum cogitur; eodem die, ubi tran-
 quillas inter undas luserunt navigia,
 sorbentur. Innumera sunt pericula,
 quamdiù hæc vita durat.

Innumeri, qui alterum jam pedem intu-
 (a) In Ep. ad Philip. 6, 8. lisse

